

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2019)0117

Obrońcy praw kobiet w Arabii Saudyjskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2019 r. w sprawie obrońców praw kobiet w Arabii Saudyjskiej (2019/2564(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Arabii Saudyjskiej, w szczególności rezolucję z 11 marca 2014 r. w sprawie Arabii Saudyjskiej, jej stosunków z UE oraz jej roli na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej¹, z 12 lutego 2015 r. w sprawie Arabii Saudyjskiej: sprawa Raifa Badawiego², z 8 października 2015 r. w sprawie Alego Mohammeda al-Nimra³, z 31 maja 2018 r. w sprawie sytuacji obrońców praw kobiet w Arabii Saudyjskiej⁴, a także z 25 października 2018 r. w sprawie zabójstwa dziennikarza Dżamala Chaszukdziego w konsulacie Arabii Saudyjskiej w Stambule⁵,
- uwzględniając oświadczenia rzecznika wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka z 29 maja 2018 r. w sprawie niedawnych aresztowań w Arabii Saudyjskiej oraz z 31 lipca 2018 r. w sprawie arbitralnych zatrzymań obrońców praw człowieka i działaczy na rzecz praw człowieka w Arabii Saudyjskiej, w tym działaczy na rzecz praw kobiet,
- uwzględniając oświadczenie kilku specjalnych sprawozdawców ONZ z 12 października 2018 r. wzywające do natychmiastowego uwolnienia wszystkich obrońców praw kobiet,
- uwzględniając sprawozdanie Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka z grudnia 2017 r.,
- uwzględniając członkostwo Arabii Saudyjskiej w Radzie Praw Człowieka ONZ i Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet, a także jej członkostwo w Radzie Wykonawczej Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet, które rozpoczęło się w styczniu 2019 r.,
- uwzględniając przemówienie komisarza Christosa Stylianidesa wygłoszone w imieniu wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i

¹ Dz.U. C 378 z 9.11.2017, s. 64.

² Dz.U. C 310 z 25.8.2016, s. 29.

³ Dz.U. C 349 z 17.10.2017, s. 34

⁴ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0232.

⁵ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0434.

polityki bezpieczeństwa podczas debaty w Parlamencie Europejskim 4 lipca 2017 r. na temat wyboru Arabii Saudyjskiej na członka Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet,

- uwzględniając przemówienie inauguracyjne wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa podczas piątego posiedzenia ministerialnego UE-Liga Państw Arabskich, w którym oświadczyła: „i pozwolę sobie stwierdzić, że współpraca między Europą a światem arabskim nigdy nie była tak istotna, i uważam, że nigdy nie była tak konieczna”,
 - uwzględniając Konwencję NZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
 - uwzględniając uwagi końcowe Komitetu NZ ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet z 9 marca 2018 r. dotyczące połączonego trzeciego i czwartego sprawozdania okresowego na temat Arabii Saudyjskiej,
 - uwzględniając sprawozdanie zespołu orzekającego w sprawie zatrzymań aktywistek w Arabii Saudyjskiej,
 - uwzględniając projekt ustawy zakazującej nękania lub molestowania zatwierdzony przez saudyjską Radę Szury 28 maja 2018 r.,
 - uwzględniając powszechny okresowy przegląd praw człowieka w Arabii Saudyjskiej z listopada 2018 r.,
 - uwzględniając światowy indeks wolności prasy Reporterów bez Granic za 2018 r., w którym Arabia Saudyjska plasuje się na 169 miejscu wśród 180 krajów,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (ICCPR) z 1966 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych z 1966 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka,
 - uwzględniając przyznanie w 2015 r. Nagrody im. Sacharowa za wolność myśli saudyjskiemu blogerowi Raifowi Badawiemu,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że aktywiści aresztowani przez władze saudyjskie za działalność na rzecz praw kobiet są nadal przetrzymywani w więzieniu, ale nie postawiono im zarzutów; mając na uwadze, że wśród nich znajdują się działaczki na rzecz praw kobiet Loujain al-Hathloul, Aziza al-Yousef, Eman al-Nafjan, Nouf Abdulaziz, Mayaa al-Zahrani, Samar Badawi, Nassima al-Sada, Shadan al-Anezi, Abir Namankani, Amal al-Harbi oraz Hatoon al-Fassi, jak również popierający ruch mężczyźni, w tym Mohammed al-Rabea; mając na uwadze, że działaczki te są znane ze swojej kampanii przeciwko zakazowi prowadzenia pojazdów przez kobiety i na rzecz zniesienia systemu kurateli mężczyzn nad kobietami; mając na uwadze, że aresztowano je przed

przewidywanym zniesieniem zakazu prowadzenia pojazdów przez kobiety 24 czerwca 2018 r.; mając na uwadze, że według doniesień niektóre z nich zostaną postawione w stan oskarżenia przed specjalnym trybunałem karnym, którego pierwotną rolą było sądzenie osób zatrzymanych w związku z przestępstwami terrorystycznymi;

- B. mając na uwadze, że obrończyni praw człowieka Israa al-Ghomgham z regionu Katif jest nadal arbitralnie przetrzymywana; mając na uwadze, że ostatnio odstąpiono od nałożonej na nią kary śmierci, lecz nadal wysuwa się przeciw niej nieokreślone zarzuty; mając na uwadze wyrażane zaniepokojenie stanem zdrowia fizycznego i psychicznego działaczki;
- C. mając na uwadze, że według doniesień saudyjscy śledczy torturowali, maltretowali i wykorzystali seksualnie co najmniej trzy spośród działaczek zatrzymanych w maju 2018 r.; mając na uwadze, że członkowie rodzin aktywistek, jak np. rodzice Loujain al-Hathloul, są objęci zakazem podróży;
- D. mając na uwadze, że saudyjskie ministerstwo ds. mediów oddaliło zarzuty torturowania więźniów w Królestwie, uznając je za bezpodstawne doniesienia;
- E. mając na uwadze, że działaczka Loujain al-Hathloul przebywa w więzieniu od marca 2018 r. po wzięciu udziału w sesji przeglądowej Komitetu NZ ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet poświęconej Arabii Saudyjskiej; mając na uwadze, że od maja do września 2018 r. przebywała w izolacji i że według jej rodziców była w tym czasie torturowana;
- F. mając na uwadze, że po opublikowaniu doniesień o stosowaniu wobec Loujain al-Hathloul tortur w więzieniu odwiedziła ją delegacja saudyjskiej Komisji Praw Człowieka; mając na uwadze, że nie mogła ona zagwarantować jej ochrony; mając na uwadze, że następnie z działaczką spotkał się prokurator w celu zarejestrowania jej zeznań;
- G. mając na uwadze, że Loujain al-Hathloul została nominowana do Pokojowej Nagrody Nobla za 2019 r.;
- H. mając na uwadze, że mimo ostatnich reform rządowych mających na celu wzmocnienie praw kobiet w sektorze zatrudnienia kobiety w Arabii Saudyjskiej nadal podlegają jednym z najbardziej surowych ograniczeń; mając na uwadze, że system polityczny i społeczny w Arabii Saudyjskiej w dalszym ciągu jest dyskryminujący i faktycznie czyni kobiety obywatelkami drugiej kategorii, nie zezwala na wolność wyznania ani przekonań, poważnie dyskryminuje licznych zagranicznych pracowników przebywających w tym kraju i zdecydowanie tłumi wszelkie głosy sprzeciwu;
- I. mając na uwadze, że w Arabii Saudyjskiej obowiązuje szereg dyskryminujących ustaw, w szczególności przepisy prawne dotyczące statusu osobowego, sytuacji migrujących pracowników, kodeksu stanu cywilnego, kodeksu pracy, ustawy o obywatelstwie i systemu kurateli męczyzn nad kobietami, które uzależniają korzystanie przez kobiety z większości praw przysługujących im na mocy Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet od uzyskania zezwolenia męskiego opiekuna;
- J. mając na uwadze, że w tym systemie męskiej kurateli saudyjskie kobiety są pozbawione nawet najbardziej podstawowej kontroli nad własnym życiem; mając na uwadze, że

nadal obowiązują dyskryminujące przepisy dotyczące małżeństw i rozwodów oraz że zgodnie z prawem kobiety muszą uzyskać zgodę męskiego opiekuna, jeżeli chcą zapisać się na studia, szukać pracy, podróżować lub wyjść za mąż; mając na uwadze, że w przeciwieństwie do mężczyzn saudyjskie kobiety, które mają mężów obcokrajowców, nie mogą przekazywać obywatelstwa swoim dzieciom ani małżonkom;

- K. mając na uwadze, że według Komitetu NZ ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet ogólne zastrzeżenia Arabii Saudyjskiej do Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet są niezgodne z zakresem i celem konwencji oraz niedopuszczalne na podstawie jej art. 28;
- L. mając na uwadze, że od czasu przejścia władzy przez następcę tronu księcia Mohammada bin Salmana al-Sauda w czerwcu 2017 r. wielu zdeklarowanych obrońców praw człowieka, działaczy i krytyków arbitralnie zatrzymano lub niesłusznie skazano na długie kary więzienia li tylko za korzystanie z przysługującego im prawa do wolności wypowiedzi;
- M. mając na uwadze, że program reform „Wizja 2030”, ukierunkowany na gospodarczą i społeczną transformację kraju, w tym przez wzmocnienie pozycji kobiet, miał stanowić dla obywaterek Arabii Saudyjskiej prawdziwą szansę na emancypację prawną, która jest absolutnie kluczowa dla pełnego korzystania przez nie z praw przysługujących im na mocy Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet; mając jednak na uwadze, że niedawna fala aresztowań obrońców praw kobiet oraz, jak wynika z doniesień, stosowanie wobec nich tortur stoją w sprzeczności z tym celem i mogą zachwiać programem reform; mając na uwadze, że dekretowi „Wizja 2030” nie towarzyszą odpowiednie ramy prawne;
- N. mając na uwadze, że wolność wypowiedzi oraz prasy i mediów, zarówno internetowych, jak i tradycyjnych, są zasadniczymi warunkami wstępnymi oraz katalizatorami demokratyzacji i reform, a ponadto umożliwiają niezbędny nadzór nad organami władzy;
- O. mając na uwadze, że Arabia Saudyjska ma jeden z najwyższych na świecie wskaźników wykonywania kary śmierci; mając na uwadze, że w latach 2014–2017 średnia liczba egzekucji rocznie wynosiła co najmniej 126; mając na uwadze, że władze skazują na karę śmierci za przestępstwa niewiążące się z użyciem przemocy, takie jak przemyt narkotyków, zdrada i cudzołóstwo; mając na uwadze, że za takie przestępstwa jak apostazja – które zgodnie z międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka nie powinny być uznawane za przestępstwa – również stosuje się karę śmierci;
- P. mając na uwadze, że stosowany przez ONZ wskaźnik rozwoju społecznego za 2018 r. w przypadku Arabii Saudyjskiej wynosi 0,853, co plasuje ją na 39. miejscu spośród 188 państw i terytoriów; mając na uwadze, że stosowany przez ONZ wskaźnik nierówności płci z 2017 r. w przypadku Arabii Saudyjskiej wynosi 0,234, co plasuje ją na 39. miejscu spośród 189 państw; mając na uwadze, że stosowany przez ONZ wskaźnik rozwoju uwzględniający płeć wynosi 0,877 (39. miejsce na świecie);
- 1. zdecydowanie potępia uwięzienie obrończyń praw człowieka, które domagały się zniesienia zakazu prowadzenia pojazdów, a także wszystkich pokojowych obrońców praw człowieka, dziennikarzy, prawników i działaczy oraz wyraża oburzenie w związku z wiarygodnymi doniesieniami o systematycznym stosowaniu tortur wobec niektórych z

tych osób, między innymi Loujain al-Hathloul;

2. wzywa władze saudyjskie, aby natychmiast i bezwarunkowo uwolniły tych obrońców praw kobiet i wszystkich obrońców praw człowieka, prawników, dziennikarzy i innych więźniów sumienia, aresztowanych i skazanych wyłącznie za korzystanie z przysługującego im prawa do wolności wypowiedzi i do pokojowego działania na rzecz praw człowieka, oraz by pozwoliły niezależnym obserwatorom międzynarodowym spotkać się z uwięzionymi obrończyniami praw człowieka;
3. apeluje do władz saudyjskich o ułatwienie niezależnym lekarzom kontaktu z więźniami; podkreśla, że traktowanie wszystkich więźniów, w tym obrońców praw człowieka, podczas uwięzienia, musi być zgodne z warunkami określonymi w Zbiorze zasad mających na celu ochronę wszystkich osób poddanych jakiegokolwiek formie aresztowania bądź uwięzienia przyjętym na mocy rezolucji nr 43/173 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 9 grudnia 1988 r.;
4. nalega, aby wśród niezależnych obserwatorów znaleźli się obserwatorzy z Delegatury UE w Arabii Saudyjskiej lub z instytucji unijnych, a także przedstawiciele ONZ posiadający mandat w zakresie praw człowieka, jak specjalny sprawozdawca ds. tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, lub międzynarodowe organizacje pozarządowe;
5. wzywa władze Arabii Saudyjskiej do położenia kresu wszelkim formom nękania, w tym sądowego, wobec Loujain al-Hathloul, Azizy al-Yousef, Eman al-Nafjan, Nouf Abdulaziz, Mayi al-Zahrani, Samar Badawi, Nassimy al-Sady, Shadan al-Anezi, Abir Namankani, Amal al-Harbi, Hatoon al-Fassi, Isry Al-Ghomgham, Mohammeda al-Rabei, a także wszystkich innych obrońców praw człowieka w tym państwie, tak aby mogli oni wykonywać swoją pracę bez nieuzasadnionych przeszkód lub lęku przed odwetem na nich samych i ich rodzinach;
6. potępia nieustanne represje i tortury stosowane wobec obrońców praw człowieka w Arabii Saudyjskiej, w tym obrońców praw kobiet, obniżające wiarygodność procesu reform w tym kraju; potępia utrzymującą się systemową dyskryminację kobiet i dziewcząt w Arabii Saudyjskiej;
7. apeluje do Arabii Saudyjskiej, aby publicznie zagwarantowała bezpieczeństwo wszystkim zatrzymanym działaczom, umożliwiła zatrzymanym kobietom kontakt z prawnikami i członkami rodzin, przedstawiła dowody na to, że przebywają w dobrych warunkach, oraz uwolniła osoby uwięzione wyłącznie za pokojowe nawoływanie do reformy;
8. składa hołd saudyjskim obrońcom praw kobiet, którzy domagają się równego i sprawiedliwego traktowania we własnym społeczeństwie, a także tym, którzy bronią praw człowieka pomimo napotykaných trudności;
9. jest głęboko zaniepokojony powszechnym stosowaniem w Arabii Saudyjskiej przemocy ze względu na płeć, w dalszym ciągu niedostatecznie zgłaszanej i dokumentowanej oraz uzasadnianej anachronicznymi powodami, takimi jak konieczność dyscyplinowania kobiet znajdujących się pod kuratelą mężczyzn; wzywa władze saudyjskie, aby przyjęły kompleksowe przepisy mające na celu wyraźne zdefiniowanie i penalizację wszelkich form przemocy ze względu na płeć stosowanej wobec kobiet, w szczególności takich

jak okaleczanie żeńskich narządów płciowych, gwałty, w tym gwałty małżeńskie, napaści na tle seksualnym i molestowanie seksualne, oraz by zlikwidowały wszelkie przeszkody w dostępie kobiet do wymiaru sprawiedliwości; wyraża głębokie zaniepokojenie doniesieniami o powszechnej praktyce małżeństw dziecięcych;

10. ubolewa nad istnieniem systemu kurateli mężczyzn nad kobietami, w ramach którego zgoda mężczyzny sprawującego kuratelę jest nadal potrzebna w wielu sprawach, w tym takich jak podróże międzynarodowe, dostęp do opieki zdrowotnej, wybór miejsca zamieszkania, małżeństwo, wnoszenie skarg do organów wymiaru sprawiedliwości, a także opuszczanie państwowych schronisk dla maltretowanych kobiet oraz opuszczanie aresztu; podkreśla, że system ten jest odzwierciedleniem głęboko zakorzonego systemu patriarchalnego, który panuje w tym kraju; wzywa rząd saudyjski do natychmiastowego zniesienia systemu kurateli mężczyzn nad kobietami oraz do uchylenia innych przepisów dyskryminujących kobiety i dziewczęta;
11. odnotowuje niedawne przyjęcie ustawy, zgodnie z którą obywatelki Arabii Saudyjskiej mogą być powiadamiane o rozwodzie za pomocą wiadomości tekstowej, co ma chronić je przed zakończeniem związku małżeńskiego bez ich wiedzy; podkreśla, że ta ustawa w żaden sposób nie odnosi się do faktu, że obywatelki Arabii Saudyjskiej mogą otrzymać rozwód tylko w skrajnie ograniczonych przypadkach, np. za zgodą męża lub jeżeli mąż wyrządził im krzywdę;
12. wyraża zaniepokojenie rządowymi usługami internetowymi, za pośrednictwem których mężczyźni sprawujący kuratelę nad kobietami mogą je śledzić, decydować o czasie i sposobie przekroczenia przez nie granic Arabii Saudyjskiej oraz otrzymywać wiadomości SMS z aktualnymi informacjami o ich podróży w czasie zbliżonym do rzeczywistego;
13. z zadowoleniem odnotowuje, że w ramach programu „Wizja 2030” zniesiono zakaz prowadzenia pojazdów przez kobiety na terytorium Królestwa Arabii Saudyjskiej;
14. wzywa władze Arabii Saudyjskiej do dokonania przeglądu ustawy o stowarzyszeniach i fundacjach z grudnia 2015 r., aby umożliwić działaczkom organizowanie się i swobodną oraz niezależną pracę bez zbędnych ingerencji ze strony władz; wzywa ponadto do przeglądu ustawy antyterrorystycznej, ustawy o zwalczaniu cyberprzestępczości i ustawy dotyczącej prasy i publikacji, które są stale wykorzystywane do prześladowania obrońców praw człowieka, jak również wszelkich dyskryminujących przepisów w systemie prawnym, w tym w obszarach takich jak dziedziczenie;
15. wzywa władze Arabii Saudyjskiej do ratyfikowania Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, do wycofania zastrzeżeń do Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet i do ratyfikowania protokołu fakultatywnego do tej konwencji, tak by Saudyjki mogły w pełni korzystać z praw zagwarantowanych w konwencji oraz by położyć kres małżeństwom dzieci, przymusowym małżeństwom i narzucaniu kobietom specjalnych zasad ubierania się; wzywa Arabię Saudyjską do wystosowania stałego zaproszenia dla przedstawicieli wszystkich specjalnych procedur Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych do złożenia wizyty w tym kraju;
16. podkreśla, że korzystanie z prawa do wolności wypowiedzi oraz do pokojowego

zrzeszania się i zgromadzeń podlega ochronie na mocy międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka; wzywa władze Arabii Saudyjskiej, by zezwoliły na działalność niezależnej prasy i mediów oraz zagwarantowały wszystkim mieszkańcom Arabii Saudyjskiej wolność wypowiedzi w internecie i poza nim, a także wolność zrzeszania się i organizowania pokojowych zgromadzeń; wzywa władze Arabii Saudyjskiej do zniesienia ograniczeń nałożonych na obrońców praw człowieka, które zabraniają im wypowiadania się w mediach społecznościowych i w mediach międzynarodowych;

17. wzywa władze Arabii Saudyjskiej do niezwłocznego wprowadzenia moratorium na stosowanie kary śmierci, co byłoby krokiem do zniesienia tej kary; wzywa do rewizji wszystkich wyroków śmierci, aby zagwarantować, że poprzedzające je procesy były zgodne z normami międzynarodowymi;
18. zaleca Podkomisji Praw Człowieka (DROI) oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (FEMM), aby wysłały do Arabii Saudyjskiej przed końcem trwającej kadencji delegację ad hoc, która odwiedzi uwięzione kobiety i odbędzie niezbędne posiedzenia z władzami saudyjskimi;
19. odnotowuje zaangażowanie na linii UE-Arabia Saudyjska i zachęca do dalszego dialogu;
20. ubolewa nad nieskutecznymi oświadczeniami Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państw członkowskich w sprawie obrończyni praw człowieka więzionych od maja 2018 r.;
21. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel, ESDZ i państwa członkowskie, aby poruszyły sprawy Loujain al-Hathloul, Eman al-Nafjan, Azizy al-Youssef, Samary Badawi, Nassimy al-Sady i wszystkich innych obrończyni praw człowieka w ramach dialogu prowadzonego z władzami saudyjskimi oraz by domagały się ich uwolnienia; podkreśla, że do czasu ich uwolnienia dyplomaci UE powinni wzywać władze saudyjskie do zapewnienia im bezpieczeństwa i do przeprowadzenia pełnych dochodzeń w sprawie doniesień o torturach;
22. wzywa Komisję i Parlament, aby zajęły się brakiem wpisów Arabii Saudyjskiej do unijnego rejestru przejrzystości;
23. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel, ESDZ i państwa członkowskie, aby poruszyły sprawy Isry al-Ghomgham i jej męża Mousy al-Hashima oraz ich czterech współobrońców Ahmeda al-Matrooda, Alego Ouwaishera, Khalida al-Ghanima i Mujtaby al-Muzaina w ramach dialogu prowadzonego z władzami saudyjskimi oraz by domagały się ich uwolnienia; wzywa ponadto do poruszenia sprawy Sheikha Salmana al-Awdy oraz do domagania się jego uwolnienia;
24. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel, ESDZ i państwa członkowskie, aby przyjęły jednolite stanowisko w celu zapewnienia, by europejskie służby dyplomatyczne w Arabii Saudyjskiej systematycznie korzystały z mechanizmów przewidzianych w wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka, w tym z oświadczeń publicznych, zabiegów dyplomatycznych, monitorowania procesów sądowych i wizyt w więzieniach, w odniesieniu do obrończyni praw kobiet więzionych w Arabii Saudyjskiej od maja 2018 r.;

25. wzywa Parlament Europejski do przedłożenia rezolucji w sprawie sytuacji obrońców praw człowieka w Arabii Saudyjskiej na następnej sesji Rady Praw Człowieka ONZ; wzywa UE, aby podczas kolejnego posiedzenia Rady Praw Człowieka i Komisji ds. Statusu Kobiet poruszyła kwestię członkostwa państw o budzącej wątpliwości historii przestrzegania praw człowieka, w tym w odniesieniu do poszanowania praw kobiet i równości płci; wzywa UE, by na forum Rady Praw Człowieka ONZ zaproponowała powołanie specjalnego sprawozdawcy ds. praw człowieka w Arabii Saudyjskiej;
26. ponownie wzywa władze saudyjskie do wstrzymania dalszego wykonywania kary chłosty zasądzonej wobec Raifa Badawiego oraz do jego natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia; nalega, aby wszyscy wysocy rangą przedstawiciele UE, a w szczególności wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawiciel i wszyscy komisarze, systematycznie poruszali sprawę Raifa Badawiego w kontaktach ze swoimi odpowiednikami saudyjskimi, a także by domagali się spotkania z nim podczas ich wizyt w tym kraju; zobowiązuje się do wzmożenia wysiłków na rzecz jego uwolnienia; wzywa swojego przewodniczącego, by udał się do Rijadu w celu bezpośredniego poruszenia w rozmowach z władzami sprawy laureatów Nagrody im. Sacharowa;
27. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel, ESDZ i państwa członkowskie, aby zagwarantowały pełne wdrożenie wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka, a także by zwiększyły ochronę obrońców praw człowieka, w szczególności obrońców praw kobiet, i wsparcie dla nich; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel, aby informowała o aktualnym stanie współpracy wojskowej i współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa między państwami członkowskimi a reżimem saudyjskim;
28. ponownie wzywa Radę, aby wypracowała wspólne stanowisko w celu nałożenia ogólnounijnego embarga na sprzedaż broni do Arabii Saudyjskiej oraz przestrzegania wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB¹; wzywa do nałożenia embarga na eksport systemów nadzoru i innych produktów podwójnego zastosowania, które w Arabii Saudyjskiej mogą być wykorzystywane do stosowania represji wobec obywateli tego kraju, w tym wobec obrońców praw człowieka; jest zaniepokojony wykorzystywaniem tego rodzaju broni i technologii cyberwizacji przez władze Arabii Saudyjskiej; przypomina państwom członkowskim, że dalsze realizowanie przez nie umów na dostawy broni do Arabii Saudyjskiej stoi w sprzeczności ze wspólnym stanowiskiem UE w sprawie wywozu broni; wzywa ESDZ, aby zaproponowała, a Radę, by przyjęła zastosowanie środków ograniczających – w tym zamrożenie aktywów i zakaz wydawania wiz – wobec Arabii Saudyjskiej w odpowiedzi na naruszenia praw człowieka;
29. wzywa wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą, ESDZ i państwa członkowskie do dalszego prowadzenia z Arabią Saudyjską dialogu dotyczącego praw człowieka, podstawowych wolności i niepokojącej roli tego kraju w regionie; wyraża gotowość do podtrzymania konstruktywnego i otwartego dialogu z władzami Arabii Saudyjskiej, w tym z parlamentarzystami, na temat realizacji ich międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka; apeluje o wymianę wiedzy specjalistycznej w zakresie sądownictwa i kwestii prawnych, aby poprawić ochronę praw jednostki w Arabii

¹ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

Saudyjskiej;

30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, sekretarzowi generalnemu ONZ, wysokiemu komisarzowi ONZ ds. praw człowieka, Komisji ds. Statutu Kobiet, Radzie Praw Człowieka ONZ, Jego Królewskiej Mości Salmanowi bin Abdulazizowi Al Saudowi oraz następcy tronu Muhammadowi bin Salmanowi Al Saudowi, rządowi Królestwa Arabii Saudyjskiej oraz sekretarzowi generalnemu Centrum Dialogu Narodowego Królestwa Arabii Saudyjskiej.